

[Finansministeren.]

maa være forberedt paa snarere vil blive større end mindre i den kommende Tid.

Jeg maa jo sige, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var noget forbausset over den Stilling, det ærede Medlem Hr. Sønderup nu forfægtede. Jeg glædede mig meget over, at det var det ærede Medlem, der skulde være Ordfører for Venstre i denne Sag, idet jeg mindedes hans Udtalelse under Finanslovdebatten og sagde til mig selv: Naa, saa er Venstre altsaa fornuftigt indstillet her. Men det er aabenbart saaledes med det ærede Medlem, at Viljen er redbon, men Kødets er skrøbeligt, og nu faar vi se, hvor skrøbeligt det er, naar vi kommer til Forhandlingerne i Udvalget.

Med Hensyn til den famøse Benzin-Femøre er Forholdet det, som det allerede er oplyst af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at der er gaaet et meget stort Skaar i denne Femøre i disse Maaneder. Provenuet er vel gaaet ned for et Aar fra 20 Mill. til 13—14 Mill. Kr., altsaa med 6—7 Mill. Kr., og der vil ingen Mulighed være for, at Staten vil kunne overføre den Rest, der er tilbage, til Dækning af de paagældende Formaal. Vi vil, som man vil forstaa, naar de nye Skattelove kommer, faa Hyre nok med at skaffe Dækning for de Indtægtsnedgange og de Udgiftsforøgelser, som Staten er ude for i denne Tid.

I øvrigt har det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke Ret i, at der med en Tiøse er det samme Beløb totalt til Raadighed, som der er for Tiden, med andre Ord, at det, som Staten faar mindre, skulde Kommunerne faa mindre. Det kan man ikke gaa ud fra.

Vi regner i øvrigt ikke med et Forbrug paa 280 Mill. l, men regner med, at Benzinskatten vil medføre nogen Nedgang i Benzinforbruget ud over den, Rationeringen medfører, og det er i og for sig ogsaa ønskeligt, at noget saadant sker, i hvert Fald for den mindre paakrævede Kørsels Vedkommende. Det er ikke rigtigt at indgive Folk den Forestilling, at nu kan hele Privatkørselen roligt og uden Skade for Landet bruge de tildelte Rationer, uden Hensyn til, om Kørselen er mere eller mindre nødvendig. Det vil være en god, samfundsnyttig Gerning fremdeles at holde igen paa Benzinforbruget, hvor der er Mulighed derfor.

Spørgsmaalet om forskellig Afgift paa de forskellige Køretøjer, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, har, som jeg oplyste, da jeg fremsatte Lovforslaget, været fremme. Man har overvejet en nedsat Afgift for Last- og Varebiler, og de Kort,

som nu udsendes vedrørende Rationering i de følgende 3 Maaneder, blev indrettet paa en saadan Maade, at man kunde give en vis Rabat til disse Biler for $\frac{2}{3}$ af Forbruget, men det blev opgivet, og jeg forstaa ogsaa efter de Udtalelser, der her er fremsat, at man fra flere Sider er stemt for at opgive det. Det vilde teknisk set medføre store Vanskeligheder, og det vilde medføre en meget betydelig Forhøjelse for den øvrige Bilkørsel, hvis man skulde give denne Rabat for Vare- og Lastbiler.

Hvad Vægtafgiften angaar, maa man gøre sig fortrolig med, at der ikke vil kunne ske nogen Tilbagebetaling. Forholdet er det, at Vægtafgiftens Termin, Vægtafgiftens Skatteaar, er et Aar. Skatteaarene ligger nu engang saadan, at den Skat, der er opkrævet for et Aar, eller hvad det nu er, maa betales, uanset om den paagældende er til Stede eller nyder Goderne i hele denne Periode. Hvis en Mand dør den 2. April, ja, saa skal der for ham betales Skat i et halvt Aar, uanset at han ikke mere nyder Samfundets Goder, og det samme maa være Tilfældet for Bileres Vedkommende. Der er en Risiko ved at indløse en Benzinskattebillet, og denne Risiko maa man løbe Skatteaaret ud. Saadan er det ordnet, og det maa være saadan, at man betaler sin Skat for den Periode, for hvilken man har indløst sin Skattebillet eller har anmeldt sig som Skatteyder, hvad man jo har i dette Tilfælde. At det skulde have noget som helst med Moral at gøre, forstaa jeg ikke. Det er et praktisk Spørgsmaal, et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal. Til syvende og sidst er det et Spørgsmaal om, hvorvidt de almindelige Skatteydere skal betale, fordi de, der har Bil, kommer ud for denne Risiko, eller om de ikke skal det. Det Synspunkt, at Staten har taget Pengene, Staten skal betale tilbage, har jo ingen Steder hjemme. Det er et Spørgsmaal om at tilvejebringe Midler til Dækning af offentlige Udgifter af den ene og den anden Art, og betales de ikke af nogle, saa maa de betales af andre. Altsaa, til syvende og sidst er Problemet: Skal den almindelige Befolkning betale den Skat til Dækning af de manglende Millioner, der her er Tale om, for at fritage dem, der har Bil, for den Risiko, der nu engang er forbundet med at være Skatteyder som Bilejer, og for den Risiko, der ligger i, at Skatteperioden er et Aar? (*Prieme*: Det er kun et halvt Aar!). Nej, Skatteperioden er et Aar for almindelige Bilers Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen